

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 67 КВ

Дата 11.03.2020

Адрес: 1000 София, ул. Алабин 16-20
тел.: +359 2 932 09 11, факс: +359 2 987 26 04
E-mail: office@bia-bg.com
web: www.bia-bg.com
FB: www.facebook.com/BusinessBulgaria

Изх. № 10-02-1 #1/09.03.2020

ДО
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТАНОВИЩЕ
ОТ
БЪЛГАРСКА СТОПАНСКА КАМАРА-
Съюз на българския бизнес

ОТНОСНО: Конституционно дело № 14/2019 г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

БСК подкрепя искането на Висшия адвокатски съвет за установяване на противоконституционност на чл. 102 ал. 4 от ЗДДС (Нова – ДВ бр. 97 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г.).

Разпоредбата постановява, че лицата, които са достигнали облагаем оборот 50 000 лева, за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия и не са подали заявление в 7-дневен срок от датата на която е достигнат оборотът дължат данък за облагаемите доставки *от датата на която е надвишен оборотът до датата на която е регистрирано от органа по приходите или до датата на която са отпаднали основанията за регистрация*. Лицата дължат данък и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя и за облагаемите вътрешнообщностни придобивания, осъществени през този период.

Текстът създава неравнопоставеност между данъчно задължените лица (ДЗЛ), в противоречие с конституционния принцип на равенство на гражданите пред закона, прогласен в чл. 6 ал. 2 от Конституцията и гарантиране от закона на еднакви правни условия за стопанска дейност за гражданите и юридическите лица, по чл. 19 ал. 2 от Конституцията.

Чл. 102 ал. 4 във връзка с чл. 96 ал.1 от ЗДДС третира неравноправно ДЗЛ, в зависимост от периода за постигане на определен минимален оборот, като установява различни срокове за регистрация по ЗДДС, и предвижда различни правни последици при пропускане на законоустановения срок, свързани със понасяне на санкции и облагане с ДДС.

В чл. 96 ал.1 изр. първо от ЗДДС, за ДЗЛ възниква задължение да подадат заявление за регистрация в 7-дневен срок **от изтичането на данъчния период**, през който е достигнат оборот от 50 000 лева. Задължението за плащане на данък възниква от датата на получаване на акта за регистрация по чл. 103 от ЗДДС.

Пропускането на срока за регистрация в този случай няма за последица друга санкция, извън посочените в чл.178 на ЗДДС – глоба или имуществена санкция от 500 до 5000 лева.

В чл. 96 ал. 1 изр. второ задължението за регистрация е в 7 –дневен срок **от датата на достигане на оборота**. При пропускане на този срок, заедно с глобата по чл. 178 ЗДДС се налага допълнителна санкция под формата на незабавно облагане с ДДС. Лицето дължи данък и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя и за облагаемите вътрешнообщностни придобивания, осъществени през този период.

Текстът трансформира данъчното облагане в административна санкция, като променя установените в чл. 60 от Конституцията същност и предназначение на данъците. Според чл. 60 от Конституцията, гражданите са длъжни да плащат данъци и такси установени със закон, съобразно техните доходи и имущество. Чл. 102 ал. 4 ЗДДС създава предпоставки за заплащане на данък за период, за който по принцип не е длъжим, само въз основа на административен пропуск,който се третира от законодателя като данъчно събитие. По този начин за едно административно нарушение се налагат две санкции. Нарушава се връзката доход-данък, доколкото данъкът се дължи и всички сделки се третират като облагаеми единствено във връзка с неподаване на заявлението за регистрация в определения кратък 7-дневен срок от достигане на оборота от 50 хил. лева. Увеличава се данъчната тежест, като на ДЗЛ се начислява невъзстановим ДДС.

Текстът противоречи на конституционния принцип на неприкосновеност на частната собственост, съдържащ се в чл. 17 ал. 3 от Конституцията.

С третирането на всички сделки, вкл. получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя и за облагаемите вътрешнообщностни придобивания,като облагаеми от датата на пропускане на краткия 7-дневен срок за заявление и с невъзможността данъкът да бъде възстановен, се създават предпоставки за фактическо отнемане на доход, при извършено административно нарушение.

Споделяме доводите на искателя за нарушаване конституционния принцип на правовата държава, изискващ съответствие на законите с Конституцията, пряко действие на Конституцията и предимство на международните актове при противоречие с вътрешните.

Директива 2006/112/ ЕО (Директивата) въвежда обща система на ДДС в ЕС. Съгласно чл. 288 от ДФЕС Директивата не намира пряко приложение, но тя е акт, който обвързва по отношение постигането на определен резултат, като оставя свобода на националното законодателство да го постигне. Разпоредбата на чл. 102 ал. 4 ЗДДС не е в съответствие с основните принципи и цели на Директивата, като опростеност, неутралност по отношение на конкуренцията, повишаване недискриминационния характер на данъка, едно и също данъчно бреме на подобните стоки и услуги, хармонизация на понятията за данъчно събитие и за изискуемост на данъчнозадължение и т.н.т.

Считаме, че искането на ВАДВС за обявяване на противоконституционност на разпоредбата на чл. 102 ал. 4 от ЗДДС следва да бъде уважено.

С уважение,

РАДОСВЕТ РАДЕВ

Председател на УС